

[Yde.]

lysning om, hvilken Skole Ansøgeren ønsker at tage Ophold paa. Denne uheldige Bestemmelse er man dog gaaet bort fra i det foreliggende Lovforslag; det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen vil maaske begrunde, hvorfor dette er sket.

Jeg finder ikke Anledning til at komme ind paa en Drøftelse af Lovforslagets Enkeltheder i øvrigt. Efter min Formening foreligger der ikke saglig Grund for Partiet Venstre til at forelægge Lovforslaget, idet Undervisningsministeren i sidste Rigsdags-samling, den 17. Februar, under første Behandling af Lovforslaget om Statstilskud til private Efterskoler paa Foranledning bebudede, at han vilde tage Spørgsmaalet om Understøttelserne fra Staten til Elever ved Folkehøjskoler og Landbrugsskoler op til Overvejelse og søge Ændringer gennemført i saa Henseende. Men Venstre vilde maaske have Fornøjelsen at komme først. Jeg tror dog ikke, man maa vente nogen Kursstigning paa Venstres Papirer i den Anledning. Da Venstre sidst havde Ledelsen her i Tinget, fandt Partiet sig ikke foranlediget til at beskæftige sig med Spørgsmaalet om forøget Støtte fra Staten til Folkehøjskoler og Landbrugsskoler.

Jeg skal slutte med at bemærke, at vi intet har imod, at Lovforslaget bliver Genstand for Drøftelse i et Udvalg sammen med de to Regeringsforslag, der her er til Behandling.

Arnth Jensen: Det var den tidligere Kirkeminister, der her i dette høje Ting, da han blev spurgt, hvordan det gik med Arbejdet i Det kirkelige Udvalg, formede det korte, men meget sigende Svar: Det skrider. Dette Svar kom jeg uvilkaarlig til at tænke paa, da jeg forleden hørte den højtærede Undervisningsminister fremsætte sit Lovforslag om større Elevunderstøttelse til Høj- og Landbrugsskoler samt Husholdningsskoler. Det maa jo nemlig indrømmes, at der, naar man tænker paa den Indstilling, som i hvert Fald den højtærede Ministers medregerende Parti, Socialdemokratiet, hidtil har haft over for de private Ungdomsskoler, gennem disse Lovforslags Fremsættelse og gennem Vedtagelsen af Loven om forhøjet Elevunderstøttelse til de private Efterskoler er et vist Skred at spore, selv om det efter vor Formening kun er meget lille. Trods det, at man i disse Aar har vedtaget de saakaldte store Skolereformer, der kræver Millionbeløb ud af de offentlige Kasser, trods den megen Tale om den store Interesse, man nærer for dansk Ungdom, og

til Trods for at de økonomiske Forhold i de Kredse, hvorfra disse Skoler væsentlig henter deres Elever, har været og fremdeles er af en saadan Natur, at den understøttelsesberettigede Elevskare er vokset meget betydeligt — trods alt dette, og jeg tør sige trods Henstillinger, har man dog først nu fundet Tidspunktet inde til at give disse Skolers Elever en lille forøget Hjælp.

Jeg ved meget vel, at den højtærede Undervisningsminister, naar han faar Ordet, maaske vil henvise til, at han paa Finansloven nu har faaet opført Loven af 1919's Maksimalbeløb. Men den højtærede Minister vidste ogsaa — og det har han netop erkendt gennem de nu fremsatte Lovforslag —, at dette langtfra var tilstrækkeligt. Det første Spørgsmaal, man ved dette Lovforslags første Behandling maa rejse, forekommer mig da at være dette: om den nu foreslaaede Forhøjelse paa højst 100 000 Kr. er af en saadan Størrelse, at den kan siges at være tilstrækkelig til Imøde-kommelse af den Trang, der er hos den Del af dansk Ungdom, som vel har Lyst, men slet ikke, eller i hvert Fald meget daarligt, Raad til i væsentlig Grad selv at betale for et saadant Skoleophold, eller om man maa sige, at det af den højtærede Minister stillede Forslag kun er en Lap, der vel kan dække en Del, men ikke afhjælpe den Nøgenhed, som her skinner igennem. Og jeg vil gerne straks sige til den højtærede Minister, at jeg synes egentlig, at det, naar dette Spørgsmaal skulde tages op, er en meget lille Lap, man har forsøgt at sætte paa.

Det hedder i den højtærede Ministers Lovforslag i første Punktum, at der fra Statskassen skal stilles et Beløb til Raadighed svarende til en maanedlig Understøttelse af 40 Kr. for indtil Halvdelen af samtlige disse Skolers Aarselever, men i sidste Punktum tager man saa i Modsætning til Lovforslaget om Husholdningsskoler det Forbehold, at Beløbet dog ikke maa overstige 720 000 Kr., medmindre der bliver givet en særlig Bevilling. Denne sidste Tilføjelse kan lyde meget lovende, men i Realiteten har den hidtil intet betydet, og jeg nærer Tvivl om, at den vil komme til det i Fremtiden. Denne Begrænsning betyder nemlig, at det Løfte, som man giver om Forhøjelse af Beløbet fra 35 til 40 Kr., i Virkeligheden kun er et Papirløfte. Den højtærede Minister havde jo slet ikke behøvet at komme med sit Forslag af den Grund, han kunde have nøjedes med at gaa til Finansudvalgene og faa Maksimumsbeløbet forhøjet med de 100 000 Kr., selv om jeg vil indrømme, at en Lovfæstelse af Beløbet